

Outo lintu. Iwona (Elina Korhonen) uhrataan kuningasperheen mielenrauhan säilyttämiseksi Näyttelijäntyön laitoksen esityksessä.

Puhumaton tyttö sekoittaa epäaidon maailman

Teatteri

Iwona, Burgundin prinsessa

Käsikirjoitus:

Witold Gombrowicz

Suomennos: Nina Korimo

Ohjaus, lavastus, musiikki:

Mikko Kanninen

Rooleissa: Näyttelijäntyön laitoksen 2. vuosikurssi

Esitys: Ensi-ilta Tampereen Yliopiston Teatterimontussa 21.10

Kesto: 2 t 15 min

Iwona, Burgundin prinsessa on kuin sekoitus *Kuningas Ubua* ja *Ionescon* näytelmiä. **Witold Gombrowiczin** vuonna 1935 kirjoittama näytelmä on groteskiudessaan ja mustassa huumorissaan absurdin teatterin edelläkävijä.

Iwona on omituinen, puhumaton tyttö, jonka olemus loukkaa kaikkia ja ajaa ihmiset raivon partaalle. Prinssi Filip kihlaa hänet suutuksissaan, ja pian koko kuninkaallinen perhe on ajautumassa sekasortoon.

Gombrowicz näyttää, kuinka itsensä ympärille kätkeynyt yhteisö ei kestä yksilöä, joka hylkii sen sisäisiä sääntöjä. Iwona itse ei tee juuri mitään, vaan tapahtumat syntyvät siitä, kuinka muut reagoivat häneen.

Mikko Kanninen painottaa

ohjauksessaan näytelmän maailman keinotekoisuutta ja henkilöiden epäaitoutta. Muovinen lavastus ja video-projisoinnit antavat epätodellisen vaikutelman, jota korostaa perinteisen tirkistyslukuun malliseksi rakennettu näyttämö.

Näyttelijäntyö on tahallisen karkeaa ja liioiteltua, lähes parodista. Mitä pidemmälle näytelmä etenee, sitä rajumpaan hysteriaan näyttelijät itsensä piiskaavat, ja esitys alkaa muistuttaa slapstick-komediaa.

Niin kiinnostavaa ja visuaalisesti komeaa katsottavaa kuin Nätyin Iwona onkin, alkaa siihen viimeistään toisella puoliskolla kaivata enemmän vaihtelua. Esityksen perusideat eivät aivan jaksakaan kantaa koko kesto, mutta näyttelijöiden voimakas ja innostunut työ pitää silti mielenkiintoa yllä.

Ensi-illassa nimiroolin esittänyt **Elina Korhonen** on ilmeettömyydessäänkin ilmeikäs ja sähköistää näyttämön karismallaan. **Juha Markkanen** on prinssinä täynnä hurjaa energiaa, kun taas **Henna Vännisen** ja **Toni Alatalon** matkan varrella yhä villimmäksi muuttuva näytteleminen paljastaa taitavasti kuningasparin sisäisen pako-kauhun.

Jussi Suvanto